

42 Но раздѣхъ въ челоубовѣ Бжѣланѣмате въ себеси.

43 Изъ дойдохъ во името на Отца моего, и не ме прѣимате: ако дойде другъ во името свое, него ще да прѣимете.

44 Какво можете въе да повѣрвате, като прѣимате Единаго въ другото слава, а слава та коато е въ самата Бга не трасите;

45 Не мыслете зашо азъ ще да въ наклевѣтимъ на Отца; има кой да въ клевети, Моисей на когото въе се надѣете.

46 Защото ако въхте вървали Моисею, щѣте да повѣрвате и мене: защото той за мене писа.

47 И ако на негови те писанѣа не вървате какво ще да повѣрвате мои те дмш;

ГЛАВА 3.

И послѣ по това ѡиде Исусъ одонадъ морето на Галилѣа, което се говори Тиверѣадско:

2 И слѣдъ неговъ идеше много народъ, защото гледаха чуда та който правеше на болни те.

3 И качи се на гора та Исусъ, и тамъ седеше заедно съ оученицы те си.

4 И беше близъ пасха та, празнико Иудѣнскій.

5 Като вдигна прочее Исусъ очи те си, и видѣ, зашо много народъ иде кжде него, рече на Филипъ: ѡ гдѣ да кѣпиме хлѣбове да даатъ тѣа;

6 (И това рече искашаваяши го: защото самси знаеше шо ще да прави.)

7 Ѡговори мѣ Филипъ: за двѣсте грѣша хлѣбъ не имъ стига да земе секой по малко коматченце.

8 Рече мѣ Единаго, ѡ оученицы те мѣ, Янрѣй братъ на Симона Петра:

9 Нахожда се тѣка Едно дѣтѣ което има петъ хлѣба пчмѣнны и двѣ рѣкы: но шо ще да чинатъ они на толко народъ;

10 И Исусъ рече: направте да наседатъ челоубцы те, и имаше много трака на мѣсто то, наседаха прочее челоубцы те колко до петъ хѣлады на брой.

11 И зема хлѣбове те Исусъ, и като въздаде хвала, подаде ги на оученицы те, а оученицы те ги раздаваха на она што седеха: подобны и ѡ рѣкы те колкото искаха.

12 И като се наадоха рече на оученицы те си: соберете коматчета та што ѡстанаха, да се не загуби нищо.

13 И собраха та на пжани-